

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2019/1240**20. juuni 2019,****sisserände kontaktametnike Euroopa võrgustiku loomise kohta****(uuesti sõnastatud)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 74 ja artikli 79 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrust (EÜ) nr 377/2004 ⁽²⁾ on oluliselt muudetud. Kuna kõnealusesse määrusesse on vaja teha uusi muudatusi, tuleks see selguse huvides uuesti sõnastada.
- (2) Segarändevoogude järsk kasv 2015. ja 2016. aastal pani rände, varjupaiga ja piirihalduse süsteemid surve alla. See on tekitanud liidu ja liikmesriikide jaoks probleeme ja näidanud, et liidu rändepoliitikat on vaja tugevdada, et Euroopa saaks reageerida koordineeritult ja tulemuslikult.
- (3) Liidu rändepoliitika eesmärk on asendada ebaseaduslikud ja kontrollimatud rändevood turvaliste ja hästi hallatud liikumisteedega, rakendades terviklikku lähenemisviisi, mille eesmärk on tagada vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu V jaotise 2. peatükile rändevoogude tõhus juhtimine kõigis etappides.
- (4) Inimõiguste austamine on liidu aluspõhimõte. Liit on pühendunud kõigi rändajate, olenemata nende rändestaatuses, inimõiguste ja põhivabaduste kaitsmisele, järgides täiel määral rahvusvahelist õigust. Seega peaksid sisserände kontaktametnikud käesoleva määruse rakendamisel, eelkõige haavatavate isikute puhul, austama põhiõigusi kooskõlas asjakohase rahvusvahelise ja liidu õigusega, sealhulgas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklitega 2 ja 6, ning Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2019. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 14. juuni 2019. aasta otsus.

⁽²⁾ Nõukogu 19. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 377/2004 sisserände kontaktametnike võrgustiku loomise kohta (ELT L 64, 2.3.2004, lk 1).

- (5) Selleks et tagada liidu rändepoliitika kõigi aspektide tõhus rakendamine, on vaja järjekindlat dialoogi ja koostööd nende kolmandate riikidega, mis on rändajate ja rahvusvahelise kaitse taotlejate peamised päritolu- ja transiidiriigid. Selline koostöö peaks kooskõlas Euroopa rände tegevuskavas ette nähtud tervikliku lähenemisviisiga võimaldama sisserännet, sealhulgas lahkumist ja tagasipöördumist paremini hallata, toetama teabe, sealhulgas taotlejatele rahvusvahelise kaitse kättesaadavust ning kui see on kohane, võimaluse korral taasintegreerimist käsitleva teabe kogumise ja jagamise suutlikkust, ning toetama ebaseadusliku sisserände, rändajate ebaseadusliku üle piiri toimetamise ja inimkaubanduse ennetamist ja tõkestamist.
- (6) Kaitsevahendid hõlmavad rände ja liikuvuse suhtes võetud üldises lähenemisviisis sisalduvaid meetmeid. Ilma et see piiraks liikmesriikide pädevust, peaksid seadusliku rände strateegiad ja kanalid liidu ja kolmandate riikide vahel hõlmama ka töörännet, viisasad õpilastele ning perekondade taasühinemist.
- (7) Võttes arvesse kasvavat nõudlust analüüsi ja teabe järele, et toetada tõendipõhist poliitikakujundamist ja operatiiv- reageerimist, tuleks tagada, et sisserände kontaktametnike kasulikke teadmisi kasutataks täies ulatuses ära igakülgsel pildil saamiseks olukorrast kolmandates riikides.
- (8) Rändevoogude struktuuri käsitlev teave peaks võimaluse korral, kui see on kohane, sisaldama teavet rändajate vanuse, soolise koosseisu ning perekonna ja saatjata alaealiste kohta.
- (9) Praeguste Euroopa rändeküsimuste kontaktametnike lähetamine sellistesse kolmandatesse riikidesse, mis on peamised päritolu- ja transiidiriigid, milleks kutsuti üles 23. aprillil 2015 toimunud riigi- ja valitsusjuhtide erikohutuse järeldustes, oli esimene samm rändeküsimuste alase koostöö tihendamiseks kolmandate riikidega ja koostöö parandamiseks liikmesriikide lähetatud sisserände kontaktametnikega. Sellele kogemusele toetudes tuleks liidu rändemeetmete arendamise, rakendamise ja nende mõju maksimeerimise toetamiseks näha ette, et komisjon lähetaks sisserände kontaktametnikke kolmandatesse riikidesse pikemaks ajaks.
- (10) Käesoleva määruse eesmärk on tagada liikmesriikide pädevate asutuste, sealhulgas asjakohasel juhul õiguskaitse- asutuste, samuti komisjoni ja liidu asutuste poolt kolmandatesse riikidesse lähetatud sisserände kontaktametnike võrgustiku parem koordineerimine ja optimaalsem kasutamine, et tegeleda tulemuslikumalt liidu prioriteetidega, milleks on ebaseadusliku sisserände ja sellega seotud piiriülese kuritegevuse, nagu rändajate ebaseadusliku üle piiri toimetamise ja inimkaubanduse ennetamine ja võitlus nende vastu, väärrika ja tulemusliku tagasipöördumise, tagasivõtmise ja taasintegreerimise hõlbustamine, kaasa aitamine liidu välispiiride integreeritud haldamisele, samuti seadusliku rände haldamise toetamine, sealhulgas liikmesriikide ja liidu võetavate rahvusvahelise kaitse, ümber- asustamise ning lahkumiseelse integratsiooni meetmete valdkonnas. Selline koordineerimine peaks täiel määral järgima olemasolevat käsuliini ja aruandlussuhteid sisserände kontaktametnike ja nende vastavate lähetavate asutuste vahel ning sisserände kontaktametnike endi vahel.
- (11) Käesolev määrus põhineb määrusel (EÜ) nr 377/2004 ja selle eesmärk on tagada sisserände kontaktametnike tõhusam panus sisserände kontaktametnike Euroopa võrgustiku toimimisse, esmajoonel luues mehhanismi, mille kaudu liikmesriigid, komisjon ja liidu asutused saaksid oma kolmandatesse riikidesse lähetatud kontaktametnike ülesandeid ja rolle süstemaatilisemalt koordineerida.

- (12) Kuna rändeküsimustega tegelevaid kontaktametnikke lähetavad erinevad pädevad asutused ning nende volitused ja ülesanded võivad kattuda, tuleks püüda tõhustada samas kolmandas riigis või piirkonnas tegutsevate ametnike koostööd. Kui komisjon või liidu asutused lähetavad sisserände kontaktametnikud liidu diplomaatilistesse esindustesse, peaksid nad asjaomases kolmandas riigis hõlbustama ja toetama sisserände kontaktametnike võrgustikku. Kui see on kohane, teevad sellised võrgustikud koostööd kontaktametnikega, kelle on lähetanud muud riigid, mis ei ole liikmesriigid.
- (13) Teabelünkade ja mitmekordse töö minimeerimiseks ning tegevussuutlikkuse ja mõjususe maksimeerimiseks on oluline luua tõhus mehhanism, mis tagab kõigi sisserändeküsimustega tegelevate kontaktametnike vahelise parema koordineerimise ja koostöö. Juhtnõukogu peaks andma suuniseid kooskõlas liidu poliitiliste prioriteetidega – võttes arvesse liidu välissuhteid – ning talle tuleks anda vajalikud volitused, eelkõige võtta vastu sisserände kontaktametnike võrgustike kaheaastaseid tööprogramme, leppida kokku sisserände kontaktametnike ühekordsetes meetmetes, mis on suunatud prioriteetide elluviimisele ja tekkivate vajaduste rahuldamisele, mida kaheaastane tööprogramm veel ei hõlma, ning eraldada vahendeid kokkulepitud meetmeteks ja vastutada nende elluviimise eest. Juhtnõukogu ega sisserände kontaktametnike võrgustike töö hõlbustajate ülesanded ei tohiks mõjutada lähetavate asutuste pädevust seoses oma vastavate sisserände kontaktametnike ülesannetega. Juhtnõukogu peaks oma ülesannete täitmisel arvesse võtma sisserände kontaktametnike võrgustike mitmekesisust ja selliste liikmesriikide seisukohti, keda enim mõjutavad suhted teatavate kolmandate riikidega.
- (14) Juhtnõukogu peaks koostama kolmandatesse riikidesse lähetatud sisserände kontaktametnike nimekirja ja seda regulaarselt ajakohastama. Nimekiri peaks sisaldama teavet erinevate võrgustike asukoha, koosseisu ja tegevuse kohta, sealhulgas lähetatud sisserände kontaktametnike kontaktandmeid ja ülevaadet nende kohustustest.
- (15) Operatiivkoostöö tihendamiseks, teabe jagamiseks liikmesriikide vahel ning juhtnõukogu määratletud vajadustele reageerimiseks liidu tasandil tuleks edendada kontaktametnike ühist lähetamist. Ühist lähetamist vähemalt kahe liikmesriigi poolt tuleks toetada liidu vahenditega; see stimuleerib koostööd ja pakub kõigile liikmesriikidele lisaväärtust.
- (16) Tuleks luua eritingimused ulatuslikemateks liidu meetmeteks sisserände kontaktametnike suutlikkuse suurendamiseks. Selline suutlikkuse suurendamine peaks hõlmama ühise tuumõppekava ja lähetamiselsete väljaõppekursuste, muu hulgas põhiõiguste valdkonnas, väljatöötamist koostöös asjaomaste liidu asutustega ning sisserände kontaktametnike võrgustike tegevussuutlikkuse suurendamist. Sellised õppekavad peaksid olema vabatahtlikud ja täiendama lähetavate asutuste kehtestatud riiklikke õppekavasid.
- (17) Sisserände kontaktametnike võrgustikud peaksid vältima liidu asutuste ja liidu muude vahendite või struktuuride töö, sealhulgas kohalike Schengeni koostöörühmade töö dubleerimist ning peaksid tooma lisaväärtust sellele, mida nad juba saavutavad teabe kogumise ja jagamisega sisserände valdkonnas, eelkõige keskendudes operatiivaspektidele. Need võrgustikud peaksid toimima töö hõlbustajate ja kolmandatest riikidest pärit teabe pakkujatena, et toetada liidu asutusi nende ülesannete täitmisel, eelkõige siis, kui asjaomased liidu asutused ei ole veel sõlminud kolmandate riikidega koostöösuhteid. Selleks tuleks tihendada sisserände kontaktametnike võrgustike ja asjaomaste liidu asutuste koostööd. Sisserände kontaktametnikud peaksid igal ajal olema teadlikud sellest, et nende tegevusel võivad olla sisserände kontaktametnike kohalikele ja piirkondlikele võrgustikele operatiivsuse või mainega seotud tagajärjed. Nad peaksid oma ülesannete täitmisel vastavalt tegutsema.

- (18) Liikmesriikide ametiasutused peaksid asjakohasel juhul ning kooskõlas liidu ja liikmesriikide õigusega tagama, et teistesse liikmesriikidesse lähetatud kontaktametnike saadav teave ning liidu asutuste tehtud ebaseadusliku sisse- rände, väärrika ja tulemusliku tagasipöördumise ja taasintegreerimise, piiriülese kuritegevuse või rahvusvahelise kaitse ja ümberasustamisega seotud strateegilise ja operatiivanalüüsi tulemused jõuaksid sisse- rände kontaktametni- kenil kolmandates riikides, ning et sisse- rände kontaktametnike antud teavet jagataks asjaomaste liidu asutustega, eelkõige Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Ameti, Euroopa Liidu Õiguskaitsekoostöö Ameti (Europol) ja Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametiga (EASO) nende vastavates õigusraamistikes sätestatud ulatuses.
- (19) Selleks, et tagada sisse- rände kontaktametnike võrgustike kogutud teabe kõige tulemuslikum kasutamine, tuleks see teha kättesaadavaks turvalise veebipõhise teabevahetusplatvormi kaudu kooskõlas kohaldatavate andmekaitsealaste õigusaktidega.
- (20) Sisse- rände kontaktametnike kogutav teave peaks toetama Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2016/1624 ⁽³⁾ nimetatud tehnilise ja operatiivse Euroopa integreeritud piirihalduse rakendamist ja aitama kaasa riiklike piirivalvesüsteemide väljaarendamisele ja hooldusele kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1052/2013 ⁽⁴⁾.
- (21) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 515/2014 ⁽⁵⁾ alusel olemasolevaid vahendeid peaks olema võimalik kasutada Euroopa sisse- rände kontaktametnike võrgustiku toetamiseks ning liikmesriikide sisse- rände kontaktametnike ühiseks lähetamiseks.
- (22) Käesoleva määruse raames peaks isikuandmete töötlemine, sealhulgas edastamine, liikmesriikide poolt toimuma kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/679 ⁽⁶⁾. Komisjon ja liidu asutused peaksid kohaldama isikuandmete töötlemisel Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2018/1725 ⁽⁷⁾.
- (23) Käesoleva määruse raames peaks isikuandmeid töötleva eesmärgiga aidata kolmandate riikide kodanikel tagasi pöörduda, lihtsustada rahvusvahelist kaitset vajavate isikute ümberasustamist ja rakendada liidu ja liikmesriikide meetmeid seaduslike sisse- rändajate vastuvõtmiseks ning ebaseadusliku sisse- rände, rändajate ebaseadusliku üle piiri toimetamise ja inimkaubanduse ennetamiseks ja nende vastu võitlemiseks. Seepärast on käesolevas kontekstis vaja sisse- rände kontaktametnike rolli tunnustavat õigusraamistikku.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2016. aasta määrus (EL) 2016/1624, mis käsitleb Euroopa piiri- ja rannikuvalvet ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/399 ning tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 863/2007, nõukogu määrus (EÜ) nr 2007/2004 ning nõukogu otsus 2005/267/EÜ (ELT L 251, 16.9.2016, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1052/2013, millega luuakse Euroopa piiride valvamise süsteem (EUROSUR) (ELT L 295, 6.11.2013, lk 11).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 515/2014, millega luuakse Sisejulgeolekufondi osana välispiiride ja viisade rahastamisvahend ning tunnistatakse kehtetuks otsus nr 574/2007/EÜ (ELT L 150, 20.5.2014, lk 143).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT L 295, 21.11.2018, lk 39).

- (24) Sisserände kontaktametnikel on vaja isikuandmeid töödelda, et hõlbustada tagasisaatmismenetluste nõuetekohast rakendamist, tagasisaatmisotsuste edukat täitmist, ning, kui see on asjakohane ja võimalik, tagasisaatmist. Vastuvõtivate kolmandate riikide suhtes ei kohaldata sageli komisjoni poolt määruse (EL) 2016/679 artikli 45 kohaselt vastu võetud kaitse piisavuse otsuseid ja sageli ei ole need riigid sõlminud või ei katvate sõlmida liiduga tagasivõtulepingut või ei paku asjakohaseid kaitsemeetmeid määruse (EL) 2016/679 artikli 46 tähenduses. Hoolimata liidu pingutustest teha koostööd ebaseaduslikult liidus viibivate ja tagasisaatmisele kuuluvate kolmanda riigi kodanike peamiste päritoluriikidega, ei ole alati võimalik tagada, et sellised kolmandad riigid täidaksid süstemaatiliselt oma rahvusvahelise avaliku õiguse kohast kohustust oma kodanikke tagasi võtta. Seetõttu hõlmavad liidu või liikmesriikide poolt sõlmitud või läbiräägitavad tagasivõtulepingud, milles nähakse ette asjakohased kaitsemeetmed andmete edastamiseks kolmandatele riikidele vastavalt määruse (EL) 2016/679 artiklile 46, piiratud arvu selliseid kolmandaid riike. Olukorras, kus selliseid lepinguid ei ole, peaksid sisserände kontaktametnikud edastama isikuandmeid eesmärgiga viia läbi liidu tagasisaatmisoperatsioon kooskõlas tingimustega, mis on sätestatud määruse (EL) 2016/679 artiklis 49.
- (25) Erandina kaitse piisavuse otsuse või asjakohaste kaitsemeetmete nõudest tuleks käesoleva määruse kohaselt lubada liidu tagasisaatmispoliitika rakendamiseks isikuandmete edastamist kolmandate riikide ametiasutustele. Seetõttu peaks sisserände kontaktametnikel olema võimalik kasutada käesoleva määruse kohaldamisel määruse (EL) 2016/679 artikli 49 lõike 1 punktis d sätestatud erandit, kohaldades kõnealuses artiklis sätestatud tingimusi, nimelt selliste kolmandate riikide kodanike väärikaks ja tulemuslikuks tagasisaatmiseks, kes ei vasta või enam ei vasta liikmesriikidesse sisenemise, seal viibimise või elamise tingimustele kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2008/115/EÜ⁽⁸⁾.
- (26) Et kaitsta asjaomaste isikute huve, peaksid sisserände kontaktametnikud saama töödelda ümberasustamisele kuuluvate rahvusvahelist kaitset vajavate isikute ja seaduslikult liitu sisse rännata soovivate isikute isikuandmeid, et saada kinnitus nende identiteedi ja kodakondsuse kohta. Sisserände kontaktametnikud tegutsevad olukorras, kus on tõenäoline, et nad saavad olulist teavet rändajate ebaseadusliku üle piiri toimetamise ja inimkaubandusega tegelevate kuritegelike organisatsioonide tegevuse kohta. Seetõttu peaks neil olema ka võimalik jagada oma ülesannete täitmisel töödeldavaid isikuandmeid õiguskaitseasutustega ja sisserände kontaktametnike võrgustikes, tingimusel et kõnealused isikuandmed on vajalikud kas ebaseadusliku rände ennetamiseks ja selle vastu võitlemiseks või rändajate ebaseadusliku üle piiri toimetamise või inimkaubanduse ennetamiseks, uurimiseks, avastamiseks ja selle eest vastutusele võtmiseks.
- (27) Käesoleva määruse eesmärk on optimeerida liikmesriikide, komisjoni ja liidu asutuste poolt kolmandatesse riikidesse lähetatud sisserände kontaktametnike võrgustiku kasutamist, et rakendada tulemuslikumalt liidu prioriteete, austades samal ajal liikmesriikide pädevusi. Liidu sellised prioriteetid hõlmavad rände parema juhtimise tagamist, et asendada ebaseaduslikud rändevood turvaliste ja hästi hallatud liikumisteedega, rakendades terviklikku lähenemisviisi, milles võetakse arvesse kõiki sisserände aspekte, sealhulgas rändajate ebaseadusliku üle piiri toimetamise, inimkaubanduse ning ebaseadusliku sisserände ennetamist ja tõkestamist. Liidu prioriteetid on ka hõlbustada väärikat ja tulemuslikku tagasipöördumist, tagasivõtmist ja taasintegreerimist, aidata kaasa liidu välispiiride integreeritud haldamisele ning toetada seadusliku sisserände või rahvusvahelise kaitse kavasid. Kuna käesoleva määruse eesmärki ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda meetme ulatuse ja liiduülese toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/115/EÜ, ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel (ELT L 348, 24.12.2008, lk 98).

- (28) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelise lepingu (viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni *acquis'* sätete rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises) ⁽⁹⁾ tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ ⁽¹⁰⁾ artikli 1 punktides A ja E osutatud valdkonda.
- (29) Šveitsi puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) ⁽¹¹⁾ tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktides A ja E osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes otsuse 2008/149/JSK ⁽¹²⁾ artikliga 3.
- (30) Liechtensteini puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokoll (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) ⁽¹³⁾ tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktides A ja E osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2011/350/EL ⁽¹⁴⁾ artikliga 3.
- (31) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav. Arvestades, et käesolev määrus põhineb Schengeni *acquis'*, otsustab Taani kõnealuse protokoll artikli 4 kohaselt kuue kuu jooksul pärast nõukogu otsuse tegemist käesoleva määruse üle, kas ta rakendab seda oma õiguses.
- (32) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 19 (protokoll Euroopa Liidu raamistikku integreeritud Schengeni *acquis'* kohta) artikli 5 lõike 2 kohaselt teatas Ühendkuningriik 1. oktoobril 2018. aastal nõukogule oma soovist mitte osaleda käesoleva määruse vastuvõtmisel. Nimetatud protokoll artikli 5 lõike 3 kohaselt esitas komisjon 31. jaanuaril 2019. aastal ettepaneku nõukogu otsuse kohta, milles käsitletakse Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi teadet soovi kohta lõpetada osalemine teatavates Schengeni *acquis'* sätetes, mis sisalduvad määruses (EÜ) nr 377/2004. Selle põhjal otsustas nõukogu 18. veebruaril 2019 ⁽¹⁵⁾, et alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast lõpetatakse Ühendkuningriigi suhtes nõukogu otsuse 2000/365/EÜ ⁽¹⁶⁾ ja nõukogu otsuse 2004/926/EÜ ⁽¹⁷⁾ I lisa punkti 6 kohaldamine seoses määrusega (EÜ) nr 377/2004 ja selle edasise muutmisega.

⁽⁹⁾ EÜT L 176, 10.7.1999, lk 36.

⁽¹⁰⁾ Nõukogu 17. mai 1999. aasta otsus 1999/437/EÜ Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu teatavate rakenduseeskirjade kohta nende kahe riigi ühinemiseks Schengeni *acquis'* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31).

⁽¹¹⁾ ELT L 53, 27.2.2008, lk 52.

⁽¹²⁾ Nõukogu 28. jaanuari 2008. aasta otsus 2008/149/JSK sõlmida Euroopa Liidu nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline leping Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (ELT L 53, 27.2.2008, lk 50).

⁽¹³⁾ ELT L 160, 18.6.2011, lk 21.

⁽¹⁴⁾ Nõukogu 7. märtsi 2011. aasta otsus 2011/350/EL Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokoll (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta, seoses sisepiiridel piirikontrolli kaotamise ja isikute liikumisega (ELT L 160, 18.6.2011, lk 19).

⁽¹⁵⁾ Nõukogu 18. veebruari 2019. aasta otsus (EL) 2019/304, mis käsitleb Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi teadet soovi kohta lõpetada osalemine teatavates Schengeni *acquis'* sätetes, mis sisalduvad nõukogu määruses (EÜ) nr 377/2004 sisserände kontaktametnike võrgustiku loomise kohta (ELT L 51, 22.2.2019, lk 7).

⁽¹⁶⁾ Nõukogu 29. mai 2000. aasta otsus 2000/365/EÜ Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes (EÜT L 131, 1.6.2000, lk 43).

⁽¹⁷⁾ Nõukogu 22. detsembri 2004. aasta otsus 2004/926/EÜ Schengeni *acquis'* osade jõustamise kohta Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigis (ELT L 395, 31.12.2004, lk 70).

- (33) Iirimaa osaleb käesolevas määruses ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 19 artikli 5 lõike 1 ning nõukogu otsuse 2002/192/EÜ⁽¹⁸⁾ artikli 6 lõike 2 kohaselt.
- (34) Iirimaa osalus käesolevas määruses vastavalt otsuse 2002/192/EÜ artikli 6 lõikele 2 seostub liidu kohustustega meetmete võtmiseks Schengeni *acquis'* ebaseadusliku sisserände vastaste sätete kujundamiseks, milles Iirimaa osaleb.
- (35) Käesolev määrus on õigusakt, mis põhineb Schengeni *acquis'* või on muul viisil sellega seotud vastavalt 2003. aasta ühinemisakti artikli 3 lõike 1, 2005. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 1 ja 2011. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 1 tähenduses,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Kohaldamisala

1. Käesolevas määruses on sätestatud normid liikmesriikide, komisjoni ja liidu asutuste poolt kolmandatesse riikidesse lähetatud sisserände kontaktametnike vahelise koostöö ja koordineerimise tõhustamiseks Euroopa sisserände kontaktametnike võrgustiku loomise kaudu.
2. Käesolev määrus ei piira liikmesriikide ametiasutuste, komisjoni ja liidu asutuste vastutust oma vastavate sisserände kontaktametnike ülesannete ulatuse kindlaksmääramise, ülesannete määramise ja nende aruandlussuhete eest, ega sisserände kontaktametnike ülesandeid nende kohustuste raamistikus, mis tulenevad liidu ja liikmesriigi õigusest, poliitikast või korrast või vastuvõtjariigi või rahvusvaheliste organisatsioonidega sõlmitud erikokkulepetest.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „sisserände kontaktametnik“ – kontaktametnik, kelle on ametisse nimetanud ja välismaale lähetanud ühe liikmesriigi pädevad asutused, komisjon või liidu asutus vastavalt oma õiguslikule alusele, ning kes tegeleb sisserändeküsimustega, ka siis, kui see on vaid osa asjaomase kontaktametniku ülesannetest;
- 2) „välismaale lähetatud“ – lähetatud kolmandasse riiki vastutava asutuse määratud mõistlikuks ajavahemikuks, ühte järgmistest:
 - a) liikmesriigi diplomaatiline esindus;

⁽¹⁸⁾ Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2002/192/EÜ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes (EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20).

- b) kolmanda riigi pädev asutus;
 - c) rahvusvaheline organisatsioon;
 - d) liidu diplomaatiline esindus;
- 3) „isikuandmed“– isikuandmed, nagu on määratletud määruse (EL) 2016/679 artikli 4 punktis 1;
- 4) „tagasisaatmine“– tagasisaatmine, nagu on määratletud direktiivi 2008/115/EÜ artikli 3 punktis 3.

Artikkel 3

Sisserände kontaktametnike ülesanded

1. Sisserände kontaktametnikud täidavad oma ülesandeid oma volituste piires, mille on kindlaks määranud lähetavad asutused, ning teevad seda kooskõlas liidu ja liikmesriikide õiguse ja kolmandate riikide või rahvusvaheliste organisatsioonidega sõlmitud lepingute või kokkulepete sätetega, sealhulgas sätetega isikuandmete kaitse kohta.
2. Sisserände kontaktametnikud täidavad oma ülesandeid kooskõlas põhiõigustega, nagu liidu õiguse ja rahvusvahelise õiguse üldpõhimõtted, sealhulgas inimõiguste alased kohustused. Nad pööravad erilist tähelepanu haavatavatele isikutele ja võtavad arvesse rändevoogude soolist mõõdet.
3. Iga lähetav asutus tagab, et sisserände kontaktametnikud loovad ja hoiavad otsesidemeid kolmandate riikide pädevate asutustega, sealhulgas, kui see on kohane, kohalike asutustega, ja kõigi asjakohaste kolmandas riigis tegutsevate organisatsioonidega, sealhulgas rahvusvaheliste organisatsioonidega, eelkõige käesoleva määruse rakendamiseks.
4. Sisserände kontaktametnikud koguvad teavet kasutamiseks operatiivtasandil, strateegilisel tasandil või mõlemal. Käesoleva lõike kohast teavet kogutakse vastavalt artikli 1 lõikele 2 ja see ei tohi sisaldada isikuandmeid, piiramata artikli 10 lõike 2 kohaldamist. Eeskätt sisaldab selline teave järgmist:
 - a) Euroopa integreeritud piirihaldus välispiiridel, mille eesmärk on hallata tõhusalt rännet;
 - b) kolmandast riigist pärinevad või seda läbivad rändevood, sealhulgas võimaluse korral, kui see on asjakohane, ka rändevoogude struktuur ja rändajate kavandatud sihtkoht;
 - c) marsruudid, mille kaudu kolmandast riigist pärinevad või seda läbivad rändevood jõuavad liikmesriikide territooriumile;

- d) rändajate ebaseadusliku üle piiri toimetamise ja inimkaubandusega tegelevate kuritegelike organisatsioonide olemasolu rändeteedel, nende tegevus ja toimimismeetodid;
- e) juhtumid ja sündmused, mis võivad olla uued suundumused rändevoogude osas või neid suundumusi kaasa tuua;
- f) isikut tõendavate dokumentide ja reisidokumentide järeletegemiseks või võltsimiseks kasutatavad meetodid;
- g) viisid ja vahendid kolmanda riigi ametiasutuste abistamiseks nende territooriumilt pärinevate või seda läbivate ebaseadusliku sisserände voogude tõkestamisel;
- h) päritoluriikides või vastuvõtvates kolmandates riikides sisserändajatele kättesaadavad lahkumiseelsed meetmed, mis toetavad edukat integratsiooni seadusliku saabumise järel liikmesriiki;
- i) viisid ja vahendid tagasisaatmise, tagasivõtmise ja taasintegreerimise hõlbustamiseks;
- j) kolmanda riigi kehtestatud kaitse tõhus kättesaadavus, sealhulgas haavatavatele isikutele;
- k) olemasolevad ja võimalikud tulevased seadusliku sisserände strateegiad ning kanalid liidu ja kolmandate riikide vahel, võttes arvesse oskusi ja liikmesriikide tööturu vajadusi, samuti ümberasustamine ning muud kaitsevahendid;
- l) kolmandate riikide ja sidusrühmade punktides a–k osutatud küsimustega seotud suutlikkus, pädevus, poliitilised strateegiad, õigusaktid ja õiguslikud tavad, sealhulgas, kui see on kohane, võimaluse korral vastuvõtu- ja kinnipidamiskeskuste ning nende keskuste tingimuste valdkonnas.

5. Sisserände kontaktametnikud koordineerivad omavahel ja asjaomaste sidusrühmadega suutlikkuse suurendamise pakkumist asutustele ja muudele sidusrühmadele kolmandates riikides.

6. Sisserände kontaktametnikud võivad vastavalt oma eriteadmistele ja väljaõppele anda abi:

- a) kolmandate riikide kodanike identiteedi ja kodakondsuse kindlakstegemisel ja nende tagasipöördumise hõlbustamisel kooskõlas direktiiviga 2008/115/EÜ ning asjakohasel juhul ja kui see on võimalik, nende taasintegreerimisel;
- b) rahvusvahelist kaitset vajavate isikute identiteedi kindlakstegemisel nende liitu ümberasustamise hõlbustamiseks, sealhulgas neile võimaluse korral asjakohase lahkumiseelse teabe ja toe pakkumisel;
- c) seaduslike sisserändajate identiteedi kindlakstegemisel ning nende vastuvõtmiseks mõeldud liidu ja riiklike meetmete rakendamise hõlbustamisel;

- d) oma ülesannete täitmisel saadud teabe jagamisel sisserände kontaktametnike võrgustikes ja liikmesriikide pädevate asutustega, sealhulgas õiguskaitseasutustega, et ennetada ja avastada ebaseaduslikku sisserännet ning võidelda rändajate ebaseadusliku üle piiri toimetamise ja inimkaubanduse vastu.

Artikkel 4

Kontaktametnike lähetamisest teatamine

1. Liikmesriigid, komisjon ja liidu asutused teatavad artikliga 7 loodud juhtnõukogu sisserände kontaktametnike lähetamise kavadest ja tegelikust lähetamisest, lisades nende kohustuste kirjelduse ja lähetuse kestuse.

Artikli 8 lõike 2 punktis c osutatud tegevusaruanded sisaldavad sisserände kontaktametnike lähetuste ülevaadet.

2. Lõikes 1 osutatud teave tehakse kättesaadavaks artiklis 9 nimetatud turvalise veebipõhise teabevahetusplatvormi kaudu.

Artikkel 5

Sisserände kontaktametnike kohalike või piirkondlike võrgustike loomine

1. Samasse riiki või piirkonda lähetatud sisserände kontaktametnikud moodustavad kohalike või piirkondlike koostöövõrgustikke ning kui see on kohane, teevad koostööd muude riikide kui liikmesriigid lähetatud kontaktametnikega. Selliste võrgustike raames peavad sisserände kontaktametnikud vastavalt artikli 1 lõikele 2 eeskätt:

- a) kohtuma korrapäraselt ja alati, kui see on vajalik;
- b) vahetama teavet ja praktilisi kogemusi, eriti kohtumistel ja artiklis 9 nimetatud turvalise veebipõhise teabevahetusplatvormi kaudu;
- c) kui see on kohane, vahetama teavet kogemuste kohta, kuidas tagada rahvusvahelise kaitse kättesaadavus;
- d) kui see on kohane, kooskõlastama seisukohti, mis võetakse kohtumistel vedajatega;
- e) kui see on kohane, võtma osa ühistest erikoolituskursustest, sealhulgas sellistes valdkondades nagu põhiõigused, inimkaubandus, rändajate ebaseaduslik üle piiri toimetamine, dokumendipettus või rahvusvahelise kaitse kättesaadavus kolmandates riikides;
- f) kui see on kohane, korraldama kolmandas riigis liikmesriikide diplomaatiliste ja konsulaaresinduste töötajatele teabeüritusi ja koolituskursusi;

- g) võtma vastu ühiseid lähenemisviise strateegiliselt asjakohaste andmete, sealhulgas riskianalüüside kogumiseks ja edastamiseks;
- h) kui see on kohane, looma korrapäraseid sidemeid samalaadsete võrgustikega kolmandas riigis ja lähedalasuvates kolmandates riikides.

2. Komisjoni lähetatud sisserände kontaktametnikud toetavad lõikes 1 nimetatud võrgustikke ja hõlbustavad nende tööd. Paikades, kuhu komisjon sisserände kontaktametnikke ei ole lähetanud, hõlbustavad liidu asutuste lähetatud sisserände kontaktametnikud lõikes 1 nimetatud võrgustike tööd ja toetavad neid. Paikades, kuhu komisjon ega liidu asutused ei ole sisserände kontaktametnikke lähetanud, hõlbustab võrgustiku tööd selle liikmete poolt kokku lepitud sisserände kontaktametnik.

3. Juhtnõukogu teavitatakse põhjendamatu viivitusega võrgustiku töö hõlbustaja nimetamisest või sellest, et töö hõlbustajat ei määrata.

Artikkel 6

Sisserände kontaktametnike ühine lähetamine

1. Liikmesriigid võivad kahe- või mitmepoolselt kokku leppida, et ühest liikmesriigist kolmandasse riiki või rahvusvahelisse organisatsiooni lähetatud sisserände kontaktametnik esindab ka ühe või mitme muu liikmesriigi huve.
2. Liikmesriigid võivad samuti kokku leppida, et nende sisserände kontaktametnikud jagavad omavahel teatavad ülesanded vastavalt oma pädevusele ja koolitusele.
3. Kui kaks või enam liikmesriiki lähetavad sisserände kontaktametniku ühiselt, võivad need liikmesriigid saada liidu rahalist toetust vastavalt määrusele (EL) nr 515/2014.

Artikkel 7

Juhtnõukogu

1. Luuakse Euroopa sisserände kontaktametnike võrgustiku juhtnõukogu.
2. Juhtnõukogusse kuulub üks esindaja igast liikmesriigist, kaks komisjoni esindajat, üks Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Ameti esindaja, üks Europoli esindaja ja üks EASO esindaja. Selleks nimetab iga liikmesriik juhtnõukogu liikme ning asendusliikme, kes esindab liiget tema puudumise korral. Juhtnõukogu liikmed nimetatakse ametisse eelkõige vastavalt nende kogemustele ja oskusteabele kontaktametnike võrgustike haldamise alal.
3. Schengeni *acquis'* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega seotud riigid osalevad juhtnõukogus ja nimetavad igaüks ühe hääleõiguseta liikme. Neil on lubatud avaldada arvamust kõigi juhtnõukogus arutatavate küsimuste ja tehtavate otsuste kohta.

Otsuste tegemisel küsimustes, mis puudutavad Schengeni *acquis'* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega seotud riikide poolt lähetatud sisserände kontaktametnikke, võtab juhtnõukogu kohaselt arvesse nende riikide esindajate arvamusi.

4. Juhtnõukogu võib oma istungitele kutsuda vaateajatena eksperte, liikmesriikide ametiasutuste, rahvusvaheliste organisatsioonide ning asjakohaste liidu institutsioonide, organite ja asutuste esindajaid, kes ei ole juhtnõukogu liikmed.
5. Juhtnõukogu võib korraldada ka ühiskoosolekuid teiste võrgustike või organisatsioonidega.
6. Komisjoni esindaja täidab juhtnõukogu esimehe ülesandeid. Esimees:
 - a) tagab juhtnõukogu töö jätkuvuse ja korraldab seda, sh toetab kaheaastase tööprogrammi ettevalmistamist ja tegevusaruande koostamist iga kahe aasta järel;
 - b) nõustab juhtnõukogu selle tagamisel, et kokku lepitud kollektiivsed meetmed oleksid kooskõlas ja koordineeritud asjakohaste liidu vahendite ja struktuuridega ning peegeldaksid liidu rändevaldkonna prioriteete;
 - c) kutsub kokku juhtnõukogu istungid.

Juhtnõukogu eesmärkide saavutamisel abistab esimeest sekretariaat.

7. Juhtnõukogu istungid toimuvad vähemalt kaks korda aastas.
8. Juhtnõukogu võtab otsused vastu hääleõiguslike liikmete absoluutse häälteenamusega.
9. Juhtnõukogu vastuvõetud otsustest teavitavad asjaomaseid sisserände kontaktametnikke vastavad lähetavad asutused.

Artikkel 8

Juhtnõukogu ülesanded

1. Kolme kuu jooksul pärast oma esimest istungit kehtestab juhtnõukogu esimehe ettepaneku alusel oma kodukorra. Kodukorras sätestatakse hääletuskorra üksikasjad. Kodukorras sätestatakse eelkõige ühe liikme teise liikme nimel tegutsemise tingimused ning nõuded kvoorumile.

2. Võttes arvesse liidu prioriteete rände valdkonnas ja sisserände kontaktametnike käesoleva määruse kohases pädevusvaldkonnas ning kooskõlas artikli 1 lõikega 2, täidab juhtnõukogu, tuginedes liidu asjaomaste asutuste esitatud terviklikule olukorra ülevaatele ja analüüsidele, järgmisi ülesandeid:

- a) määrab prioriteetid ja planeerib meetmed, võttes vastu kaheaastase tööprogrammi, prognoosides selleks tööks vajalikud vahendid;
- b) vaatab korrapäraselt läbi meetmete rakendamise, eesmärgiga esitada, kui see on kohane, muudatusettepanekuid kaheaastasesse tööprogrammi ning võrgustike töö hõlbustajate ametissenimetamised ja sisserände kontaktametnike võrgustike edusammud koostöös kolmandate riikide pädevate asutustega;
- c) võtab vastu kahe aasta tagant esitatava tegevusaruande, sealhulgas artikli 4 lõike 1 teises lõigus osutatud ülevaate, mille koostab juhtnõukogu esimees;
- d) uuendab sisserände kontaktametnike nimekirja enne juhtnõukogu iga istungit;
- e) määrab kindlaks lüngad lähetustes ja esitab võimalused sisserände kontaktametnike lähetamiseks.

Juhtnõukogu edastab käesoleva lõike esimese lõigu punktides a ja c osutatud dokumendid Euroopa Parlamendile.

3. Võttes arvesse liidu operatiivvajadusi rände valdkonnas ja sisserände kontaktametnike käesolevas määruses määratud pädevusvaldkonda ning kooskõlas artikli 1 lõikega 2, täidab juhtnõukogu järgmisi ülesandeid:

- a) lepib kokku sisserände kontaktametnike võrgustike ühekordsed meetmed;
- b) seirab teabe liikumist sisserände kontaktametnike ja liidu asutuste vahel ning annab vajaduse korral soovitusi meetmete võtmiseks;
- c) toetab sisserände kontaktametnike suutlikkuse arendamist, sealhulgas ühise täiendava ja vabatahtliku tuumõppekava väljatöötamise ning lähetamiseelse väljaõppe kaudu, töötades välja kontaktametnike tegevussuunised põhiõiguste järgimise kohta, milles keskendutakse haavatavatele isikutele, ning ühiste seminaride korraldamise kaudu artikli 3 lõikes 4 nimetatud teemadel, võttes arvesse asjaomaste liidu ametite või muude rahvusvaheliste organisatsioonide välja töötatud koolitusvahendeid;

d) tagab teabe vahetamise artiklis 9 sätestatud turvalise veebipõhise teabevahetusplatvormi kaudu.

4. Liikmesriigid võivad saada lõigetes 2 ja 3 loetletud ülesannete täitmiseks liidu rahalist toetust kooskõlas määrusega (EL) nr 515/2014.

Artikkel 9

Teabevahetusplatvorm

1. Oma vastavate ülesannete täitmisel tagavad sisserände kontaktametnikud, juhtnõukogu liikmed ja artikli 5 lõikes 2 osutatud võrgustike töö hõlbustajad, et kogu asjakohane teave ja statistilised andmed laetakse üles turvalisse veebipõhisesse teabevahetusplatvormi, ning et seda vahetatakse nimetatud platvormi kaudu. Kõnealuse platvormi loob komisjon kokkuleppel juhtnõukoguga ja seda haldab komisjon.

Rangelt konfidentsiaalset operatiivse õiguskaitsealast teavet ei vahetata turvalise veebipõhise teabevahetusplatvormi kaudu.

2. Turvalise veebipõhise teabevahetusplatvormi kaudu vahetatav teave hõlmab vähemalt järgmist:

a) juhtnõukogu poolt vastavalt artikli 8 lõigetele 2 ja 3 kokku lepitud asjakohased dokumendid, aruanded ja analüüsitulemused;

b) kaheaastased tööprogrammid, kahe aasta tagant esitatavad tegevusaruanded ning sisserände kontaktametnike võrgustike nende pidevate ja ühekordsete ülesannete tulemused, millele on osutatud artikli 8 lõigetes 2 ja 3;

c) juhtnõukogu liikmete ajakohastatud nimekiri;

d) kolmandatesse riikidesse lähetatud sisserände kontaktametnike kontaktandmeid sisaldav ajakohastatud nimekiri (nende nimede, lähetuskohtade ja vastutusel olevate piirkondade, telefoninumbrite ning e-postiaadressidega);

e) muud asjakohased dokumendid, mis on seotud juhtnõukogu tegevuse ja otsustega.

3. Turvalise veebipõhise teabevahetusplatvormi kaudu vahetatav teave, v.a lõike 2 punktides c ja d nimetatud andmed, ei sisalda isikuandmeid ega linke, mille kaudu sellised isikuandmed on otseselt või kaudselt kättesaadavad. Lõike 2 punktides c ja d nimetatud andmetele pääsevad ligi üksnes sisserände kontaktametnikud, juhtnõukogu liikmed ja kohaselt volitatud töötajad käesoleva määruse rakendamise otstarbel.

4. Euroopa Parlamendile antakse juurdepääs turvalise veebipõhise teabevahetusplatvormi teatavatele osadele, mille juhtnõukogu määrab kindlaks oma kodukorras ning kooskõlas kohaldatavate liidu ja liikmesriikide reeglite ja õigusaktidega.

Artikkel 10

Isikuandmete töötlemine

1. Sisserände kontaktametnikud täidavad oma ülesandeid kooskõlas isikuandmete kaitset käsitlevate liidu ja liikmesriikide õigusnormidega ning kooskõlas kolmandate riikide või rahvusvaheliste organisatsioonidega sõlmitud rahvusvahelistes lepingutes sisalduvate selliste normidega.

2. Sisserände kontaktametnikud võivad töödelda isikuandmeid artikli 3 lõikes 6 nimetatud ülesannete täitmise otstarbel. Need isikuandmed kustutatakse, kui neid ei ole enam vaja eesmärkidel, mille jaoks need koguti või neid muul viisil töödeldi kooskõlas määrusega (EL) 2016/679.

3. Lõike 2 kohaselt töödeldavad isikuandmed hõlmavad järgmist:

- a) biomeetrilised või biograafilised andmed, kui need on vajalikud kolmandate riikide kodanike identiteedi ja kodakondsuse kinnitamiseks nende tagasisaatmise otstarbel, sh kõik dokumendid, mida võib pidada *prima facie* kodakondsuse tõendiks;
- b) kolmandatesse riikidesse tagasisaatmiseks kasutatavate lendude ja muude transpordivahenditega reisijate nimekirjad;
- c) biomeetrilised või biograafilised andmed, kui need on vajalikud kolmandate riikide kodanike identiteedi ja kodakondsuse kinnitamiseks seadusliku rände otstarbel;
- d) biomeetrilised või biograafilised andmed, kui need on vajalikud rahvusvahelist kaitset vajavate kolmandate riikide kodanike identiteedi ja kodakondsuse kinnitamiseks ümberasustamise otstarbel;
- e) biomeetrilised andmed, biograafilised andmed ja muud isikuandmed, mis on vajalikud isiku tuvastamiseks ning rändajate ebaseadusliku üle piiri toimetamise ja inimkaubanduse ennetamiseks ning selle vastu võitlemiseks, samuti kuritegelike võrgustike toimimise, kasutatavate transpordivahendite, vahendajate osalemise ja finantsvoogudega seotud isikuandmed.

Käesoleva lõike esimese lõigu punkti e kohaseid andmeid töödeldakse üksnes artikli 3 lõike 6 punktis d osutatud ülesannete täitmiseks.

4. Isikuandmete vahetamine piirdub rangelt käesoleva määruse kohaldamiseks vajalike andmetega.

5. Isikuandmete ülekandmine sisserände kontaktametnike poolt kolmandatesse riikidesse ja rahvusvahelistele organisatsioonidele käesoleva artikli alusel toimub kooskõlas määruse (EL) 2016/679 V peatükiga.

Artikkel 11

Konsulaarkoostöö

Käesolev määrus ei piira kohalikul tasandil konsulaarkoostööd käsitlevaid sätteid, mis sisalduvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 810/2009 ⁽¹⁹⁾, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri.

Artikkel 12

Aruanne

1. Komisjon esitab viis aastat pärast käesoleva määruse vastuvõtmise kuupäeva Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta.

2. Liikmesriigid ja asjaomased liidu asutused esitavad komisjonile teabe, mis on vajalik käesoleva määruse kohaldamise kohta aruande koostamiseks.

Artikkel 13

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 377/2004 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt II lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 14

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel, 20. juuni 2019

Euroopa Parlamendi nimel

president

A. TAJANI

Nõukogu nimel

eesistuja

G. CIAMBA

⁽¹⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri) (ELT L 243, 15.9.2009, lk 1).

I LISA

Kehtetuks tunnistatud määrus koos muudatusega

Nõukogu määrus (EÜ) nr 377/2004	(ELT L 64, 2.3.2004, lk 1)
Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 493/2011	(ELT L 141, 27.5.2011, lk 13)

II LISA

Vastavustabel

Määrus (EÜ) nr 377/2004	Käesolev määrus
—	Artikli 1 lõige 1
—	Artikli 2 sissejuhatav osa
Artikli 1 lõige 1	Artikli 2 punkt 1
Artikli 1 lõige 2	Artikli 2 punkti 1 viimane osa
Artikli 1 lõige 3	Artikli 2 punkt 2
Artikli 1 lõige 4	Artikli 1 lõige 2
Artikli 2 lõige 1	Artikli 3 lõige 3
Artikli 2 lõike 2 sissejuhatav osa	Artikli 3 lõike 4 sissejuhatav osa
Artikli 2 lõike 2 esimene lõik	Artikli 3 lõike 4 punkt b
Artikli 2 lõike 2 teine lõik	Artikli 3 lõike 4 punkt c
Artikli 3 lõige 1	Artikli 4 lõike 1 esimene lõik
Artikli 4 lõige 1	Artikli 5 lõige 1
Artikli 5 lõiked 1 ja 2	Artikli 6 lõiked 1 ja 2
Artikkel 7	Artikkel 11
—	I lisa
—	II lisa